Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2017. gada 9. jūnijā
(OR. en)

9988/17

Starpiestāžu lieta:
2016/0381 (COD)

LIMITE

ENER 271
ENV 580
TRANS 251
ECOFIN 494
RECH 222
CODEC 984

PUBLIC

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja
K-jas dok. Nr.:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti – vispārēja pieeja

1. Komisija nāca klajā ar minēto priekšlikumu 2016. gada 30. novembrī Tīrās enerģijas tiesību aktu kopuma ietvaros. Priekšlikuma mērķis ir veicināt ēku energoefektivitāti un atbalstīt ēku atjaunošanu nolūkā sasniegt ilgtermiņa mērķi – dekarbonizēt Eiropas ēku fondu. Jo īpaši ar to ir paredzēts dalībvalstīm izveidot ilgtermiņa renovācijas stratēģijas, ar to pastiprina saiknes starp energoefektivitātes politiku un finansēšanu un uzlabo saistītās sistēmas – dokumentāciju un statistikas datus par ēku energoefektivitāti.

2. Priekšlikuma mērķis ir veicināt elektrotransportlīdzekļu uzlādes infrastruktūras uzstādīšanu ēkās, un ar to ierosina ieviest vieduma indikatoru, lai raksturotu konkrētu ēku gatavību virzīties uz ēku automatizāciju. Visbeidzot, atbilstīgi labāka regulējuma principam ar priekšlikumu tiek racionalizēti un vienkāršoti tie direktīvas noteikumi, kas nav snieguši gaidītos rezultātus, piemēram, attiecībā uz apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekciju.

3. Priekšlikuma izskatīšana sākās 2017. gada janvārī prezidentvalsts Maltas vadībā. Komisija nāca klajā ar savu priekšlikumu un ar to saistīto ietekmes novērtējumu, pēc tam notika viedokļu apmaiņa, kuras laikā Komisija atbildēja uz delegāciju jautājumiem. Jautājumi galvenokārt skāra ar priekšlikumu ierosināto pienākumu konkrēto raksturu un tvērumu. Dažas delegācijas izteica kritiku par administratīvo slogu un pienākumu nevajadzīgu sarežģīšanu salīdzinājumā ar pievienoto vērtību, ko tie sniedz. Jo īpaši attiecībā uz noteikumiem par uzlādes punktiem un vieduma indikatoru vairākas delegācijas pauda bažas par to, ka skaidru pienākumu ieviešana varētu būt pāragra vai radītu pārmērīgas izmaksas.

4. Kopumā delegācijas atbalstīja Komisijas priekšlikumu un detalizētas pantu izskatīšanas laikā iesniedza vairākus lūgumus veikt grozījumus. Lai uzlabotu tekstu un rastu piemērotu kompromisu, prezidentvalsts ir veikusi vairākas izmaiņas tekstā. Vissvarīgākās izmaiņas tika veiktas ar mērķi
   - uzlabot un precizēt noteikumus par ilgtermiņa renovācijas stratēģiju saturu un finansēšanu (2.a un 10. pants);
   - samazināt uzlādes punktu skaitu līdz vismaz vienam nedzīvojamajām ēkām. Attiecībā uz iepriekšēju kabeļu ievilkšanu nedzīvojamās ēkās tikai vienai no katrām trim stāvvietām ir jābūt aprīkotai ar kabeļiem elektriskās uzlādes punktiem, kamēr dzīvojamās ēkās iepriekšēja kabeļu ievākšana ir vispārēja prasība. Tekstā tika ieviesti arī papildus nosacījumi, lai varētu piemērot šos pienākumus (8. panta 2. un 3. punkts);
   - padarīt gaidāmo vieduma indikatora sistēmu brīvprātīgu un konkrētāku (8. panta 6. punkts un Ia pielikums);
   - noteikt vienotu 70 kW robežvērtību apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekcijām un atkārtoti ieviest alternatīvas inspekcijām (14. un 15. pants);

– svītrot tādas atjaunojamās enerģijas, kas ražota ārpus ēkas, atskaitīšanu no ēkas neto primārās enerģijas, un atļaut tikai dalībvalstu noteiktajos primārās enerģētikas faktoros ņemt vērā ārpus ēkas ražoto atjaunojamo enerģiju (I pielikums).

5. Jaunākajās Enerģētikas jautājumu darba grupas diskusijās 7. jūnijā delegāciju vairākums pauda atbalstu prezidentvalsts kompromisam, neskarot dažas citas prasības, kas vēl bija dažām delegācijām. Šim ziņojumam pievienotajā tekstā prezidentvalsts iekļāva papildu kompromisa priekšlikumus, lai novērstu atlikušās bažas, un attiecībā uz pārējo tekstu uzskata, ka ir panākts adekvāts līdzsvars Padomes vispārējai pieejai.

Ar vispārējo pieeju tiktu izveidota Padomes provizoriskā nostāja par šo priekšlikumu un veidots pamats, lai gatavotos sarunām ar Eiropas Parlamentu.

Izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo dokumentu (dok. 6389/4/17 REV 4) ir izceltas **treknrakstā un pasvītrotas**. Apsvērumi ir pielāgoti, lai atspoguļotu izmaiņas normatīvajā daļā.

Šajā procedūras posmā Komisija saglabā savu nostāju par visu kompromisa priekšlikumu.

6. Eiropas Parlamenta *ITRE* komiteja iecēla *Bendt Bendtsen* (*EPP*) par referentu, un ir gaidāms, ka tā pieņems savu atzinumu 2017. gada novembrī. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2017. gada 26. martā, un gaidāms, ka Reģionu komiteja pieņems atzinumu 2017. gada 13. jūlijā.

7. Pastāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta izskatīt priekšlikumu un apstiprināt vienošanos, kas panākta par pielikumā izklāstīto tekstu, lai TTE (Enerģētikas) padome 26. jūnija sanāksmē varētu panākt vispārēju pieeju.

2016/0381 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu [2],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

[1] OV C , , lpp.
[2] OV C , , lpp.

(1) Savienība ir apņēmusies ieviest ilgtspējīgu, konkurētspējīgu, drošu un dekarbonizētu energosistēmu. Enerģētikas savienība un Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam līdz 2030. gadam paredz vērienīgas Savienības saistības: vēl vairāk samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas (līdz 2030. gadam vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni), palielināt patērētās atjaunojamo energoresursu enerģijas īpatsvaru (vismaz līdz 27 %), panākt enerģijas ietaupījumus vismaz 27 % apmērā (turklāt šo mērķrādītāju paredzēts vēl pārskatīt, paturot prātā augstāku Savienības mērķrādītāju 30 % apmērā [1]) un vairot Eiropas enerģētisko drošību, konkurētspēju un ilgtspēju.

(2) Šo mērķu sasniegšanas labad energoefektivitātes tiesību akti 2016. gadā tiek pārskatīti, proti: i) tiek pārvērtēts ES 2030. gadam nospraustais energoefektivitātes mērķrādītājs atbilstīgi Eiropadomes 2014. gadā paustajam aicinājumam; ii) tiek pārskatīti Energoefektivitātes direktīvas un Ēku energoefektivitātes direktīvas būtiskākie panti; iii) tiek nostiprināta finansēšanai labvēlīga vide, t.sk. Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) un Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF), kā rezultātā uzlabosies tirgus finansiālie nosacījumi investīcijām energoefektivitātē.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/31/ES [2] 19. pantā ir noteikts, ka Komisijai tā ne vēlāk kā līdz 2017. gada 1. janvārim ir jāizvērtē, ņemot vērā piemērošanas laikā gūto pieredzi un sekmes, un vajadzības gadījumā jāsagatavo priekšlikumi.

(4) Lai sagatavotos šai izvērtēšanai, Komisija īstenoja vairākus pasākumus, lai ievāktu faktus par Direktīvas 2010/31/ES īstenošanu dalībvalstīs, un koncentrējās uz to, kas darbojas labi un kas vēl jāuzlabo.

---

[1] EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Briselē, 2014. gada 24. oktobrī.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīva 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.).

(5) Novērtējuma iznākums un ietekmes novērtējums liek secināt, ka daži Direktīvas 2010/31/ES noteikumi būtu jānostiprina un daži aspekti jāvienkāršo, tālab ir vajadzīgi vairāki grozījumi.

(6) Savienība ir apņēmusies līdz 2050. gadam izveidot ilgtspējīgu, konkurētspējīgu, drošu un dekarbonizētu energosistēmu [1]. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm un investoriem ir vajadzīgi pasākumi, kuru mērķis ir līdz 2050. gadam sasniegt ilgtermiņa siltumnīcefekta gāzu emisiju mērķi un dekarbonizēt ēku fondu. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāparedz orientējoši starpposma pasākumi vidējā termiņā (līdz 2030. gadam) un ilgtermiņā (līdz 2050. gadam).

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/27/ES [2] noteikumi par ilgtermiņa renovācijas stratēģijām būtu jāpārceļ uz Direktīvu 2010/31/ES, kur tie iederētos labāk. Dalībvalstis var izmantot savas ilgtermiņa renovācijas stratēģijas, lai pievērstos riskiem saistībā ar spēcīgu seismisko aktivitāti, kas ietekmē ar energoefektivitāti saistītus renovācijas pasākumus un ēku dzīves ilgumu.

(8) Tāpat vajadzētu saskaņot Digitālā vienotā tirgus un Enerģētikas savienības programmas, lai tās kalpotu kopīgiem mērķiem. Energosistēmas digitalizācijas iespaidā enerģētikas nozare piedzīvo straujas pārmaiņas – sākot ar atjaunojamo energoresursu integrāciju un beidzot ar viedtīkliem un viedajām tehnoloģijām piemērotām ēkām. Ēku sektora digitalizācijai būtu vajadzīgi specifiski stimuli, lai veicinātu viedajām tehnoloģijām piemērotu sistēmu un digitālu risinājumu izmantošanu radītajā vidē.

---

[1] Paziņojums "*Enerģētikas ceļvedis 2050*" (COM(2011) 885 galīgā redakcija).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

(9) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz vienotu Eiropas Savienības sistēmu, ar ko vērtē ēku piemērotību viedajām tehnoloģijām. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011. Lai izmērītu ēkas piemērotību IKT un elektronisko sistēmu izmantošanai nolūkā optimizēt ekspluatāciju un mijiedarboties ar tīklu, vajadzētu izmantot vieduma rādītāju. Vieduma indikators ļaus ēku īpašniekiem un lietotājiem gūt labāku izpratni par to, kāda ir ēku automatizācijas un ēku inženiertehnisko sistēmu elektroniskā monitoringa patiesā vērtība, bet ēkas lietotājiem – pārliecību par reālo ekonomiju, ko nodrošina šāda uzlabota funkcionalitāte. Sistēmas, ar ko vērtē ēku piemērotību viedajām tehnoloģijām, izmantošanai dalībvalstīm vajadzētu būt brīvprātīgai.

(9.a) Lai nodrošinātu saskanību ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu, būtu jāgroza noteikumi, kas attiecas uz pilnvarām pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(10) Arī inovācija un jaunas tehnoloģijas ir faktori, kuru iespaidā ēku sektors var sekmēt vispārēju ekonomikas dekarbonizāciju. Piemēram, ēkas var būt faktors, kas stimulē elektrotransportlīdzekļu viedajai uzlādei nepieciešamās infrastruktūras izbūvi un arī dod iespēju dalībvalstīm, ja tās to vēlas, izmantot automobiļu akumulatorus kā elektroenerģijas avotu. Tālab būtu jāpaplašina ēkas inženiertehniskās sistēmas definīcija. […]

(10.a) Kopā ar palielinātu atjaunojamās elektroenerģijas ražošanas īpatsvaru elektrotransportlīdzekļu izmantošanas rezultātā rodas mazāk oglekļa emisiju un uzlabojas gaisa kvalitāte. Elektrotransportlīdzekļi ir svarīgs elements pārejā uz tīru enerģiju, kas balstīta uz energoefektivitātes pasākumiem, alternatīvo kurināmo, atjaunojamo energoresursu enerģiju un novatoriskiem enerģētiskās elastības pārvaldes risinājumiem. Būvnormatīvus var efektīvi regulēt, ieviešot konkrēti vērstas prasības atbalstīt uzlādes infrastruktūras uzstādīšanu dzīvojamo un nedzīvojamo ēku automašīnu stāvvietās. **Dalībvalstīm būtu arī jāizskata regulatīvās procedūras un administratīvie procesi, lai novērstu tādus šķēršļus kā pretrunīgi stimuli un administratīvie sarežģījumi atsevišķiem īpašniekiem, mēģinot uzstādīt uzlādes punktu savā stāvvietā.**

(10.b) Ērti pieejama infrastruktūra samazinās uzlādes punktu uzstādīšanas izmaksas atsevišķu dzīvokļu īpašniekiem un nodrošinās elektrotransportlīdzekļu lietotājiem piekļuvi uzlādes punktiem. ES līmeņa prasību noteikšana autostāvvietu iepriekšējai aprīkošanai un uzlādes punktu uzstādīšanai ir efektīvs veids, kā tuvākajā nākotnē veicināt elektrotransportlīdzekļus, vienlaikus radot iespēju turpmākai attīstībai vidējā un ilgā termiņā notikt par zemākām izmaksām.

(**10.c**) Tomēr dažos ģeogrāfiskos apgabalos ar konkrētiem neaizsargātības faktoriem var būt konkrētas grūtības piemērot šīs prasības. Tas varētu attiekties uz tālākajiem reģioniem **LESD 349. panta nozīmē** to nomaļuma, izolētības, nelielo izmēru, sarežģīto topogrāfisko un klimata apstākļu dēļ, kā arī uz izolētām mikrosistēmām, kuru elektrotīklus varētu vajadzēt izvērst, lai tie spētu tikt galā ar turpmāku vietējā transporta elektrifikāciju. Tomēr nav obligāti, ka tā arī notiks. Citos šādos reģionos un sistēmās transporta elektrifikācija var būt iedarbīgs līdzeklis, ar ko risināt gaisa kvalitātes vai piegādes drošības problēmas, ar kurām šādi reģioni un sistēmas bieži sastopas. Gadījumos [...], **kad rodas iepriekš minētās grūtības**, par prasību pielāgošanu varētu lemt katrā gadījumā atsevišķi un saskaņotā veidā starp Komisiju un attiecīgajām dalībvalstīm, konkrēti pielāgojoties attiecīgā apgabala īpatnībām.

(11) Ietekmes novērtējumā apzinātas divas kopas esošo noteikumu, kuru mērķi varētu sasniegt efektīvāk nekā tagad. Pirmkārt, par nevajadzīgu apgrūtinājumu ir kļuvis pienākums pirms būvniecības sagatavot alternatīvo augstefektīvo sistēmu pamatojumu. Otrkārt, konstatēts, ka ar noteikumiem par apkures sistēmu un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspicēšanu nav iespējams pienācīgi un efektīvi nodrošināt šo inženiertehnisko sistēmu sniegumu gan ekspluatācijas sākumā, gan tās gaitā. Pašlaik nepietiekama vērība tiek pievērsta pat lētiem tehniskiem risinājumiem, kas atmaksājas ļoti īsā laikā, piemēram, apkures sistēmas hidrauliskajai balansēšanai un termostatisko vārstu uzstādīšanai/nomaiņai. Noteikumi par inspicēšanu ir grozīti, lai nodrošinātu, ka inspekcijas dod labākus rezultātus.

(12) Noskaidrojies, ka jo sevišķi lielās būvēs inspicēšanas vietā ir lietderīgāk izmantot ēkas automatizāciju un ēkas inženiertehnisko sistēmu elektronisku monitoringu. Šādu iekārtu uzstādīšana būtu uzskatāma par pašu izmaksefektīvāko alternatīvu inspekcijām prāvās nedzīvojamās ēkās un daudzdzīvokļu ēkās, kas ir pietiekami lielas, lai iekārtu izmantošana atmaksātos mazāk nekā trijos gados. Kas attiecas uz neliela mēroga iekārtām, uzstādītāju sniegta sistēmas sniegumu apliecinoša dokumentācija palīdzēs verificēt atbilstību visām minimālajām prasībām, kas izvirzītas visām ēkas inženiertehniskajām sistēmām.

(12.a) Regulāru apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmu inspekciju īstenošana ēkās saskaņā ar Direktīvu 2010/31/ES bija saistīta ar nozīmīgu administratīvu ieguldījumu no dalībvalstu un privātā sektora puses, tostarp ekspertu apmācību un akreditāciju, kvalitātes nodrošinājumu un kontroli, kā arī inspekciju izmaksām. [...] Dalībvalstis, kuras ir paredzējušas vajadzīgos pasākumus regulāru inspekciju izveidei un īstenojušas efektīvas inspekciju shēmas, var **uzskatīt par lietderīgu** turpināt tās izmantot, tostarp attiecībā uz nelielām apkures un gaisa kondicionēšanas sistēmām. […]

(13) Lai nodrošinātu ar energoefektivitāti saistīto finanšu pasākumu vislabāko izmantošanu ēku atjaunošanā, tie būtu jāsasaista ar **atjaunošanas darbu kvalitāti**. **Tādēļ šie pasākumi būtu jāsasaista ar** [...] atjaunošanā **izmantotā aprīkojuma vai materiālu energoefektivitāti un ar uzstādītāja sertifikācijas vai kvalifikācijas līmeni, vai ar uzlabojumu, kas panākts ar šādu atjaunošanu** un kas būtu jānovērtē, salīdzinot energoefektivitātes sertifikātus, kas izdoti pirms un pēc atjaunošanas, vai izmantojot citu pārredzamu un samērīgu metodi.

(14) [svītrots]

(15) Pašreizējās neatkarīgās energoefektivitātes sertifikātu (EES) kontroles sistēmas var izmantot atbilstības pārbaudīšanā, un tās vajadzētu nostiprināt, lai nodrošinātu, ka sertifikāti ir kvalitatīvi. Gadījumos, kad EES kontroles sistēmas ir papildinātas ar datubāzi, pārsniedzot šīs direktīvas prasības, to var izmantot atbilstības pārbaudei un statistikas sagatavošanai par reģionālo/valsts ēku fondu. Ir vajadzīgi kvalitatīvi dati par ēku fondu, un tos daļēji varētu iegūt no datubāzēm, ko teju visas dalībvalstis pašlaik izstrādā un pārvalda EES vajadzībām.

(16) Lai sasniegtu ēku energoefektivitātes politikas mērķus, būtu jāuzlabo EES caurskatāmība, proti, jānodrošina, ka ir noteikti un tiek konsekventi piemēroti visi aprēķiniem vajadzīgie parametri – gan attiecībā uz sertifikāciju, gan minimālajām energoefektivitātes prasībām. Dalībvalstīm vajadzētu ieviest pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, piemēram, ka uzstādīto, nomainīto vai modernizēto telpas apkures, gaisa kondicionēšanas vai ūdens sildīšanas ēkas inženiertehnisko sistēmu sniegums tiek dokumentēts tā, lai šos datus varētu izmantot ēku sertificēšanā un atbilstības pārbaudīšanā.

(17) Komisijas 2016. gada 29. jūlija Ieteikumā (ES) 2016/1318 par gandrīz nulles enerģijas ēkām izklāstīts, kā direktīvas īstenošana varētu vienlaikus nodrošināt ēku fonda pārveidi un pāreju uz ilgtspējīgāku energoapgādi, kas piedevām palīdzētu realizēt arī Siltumapgādes un dzesēšanas stratēģiju [1]. Lai nodrošinātu pienācīgu īstenošanu, ēku energoefektivitātes aprēķina pamatnoteikumus vajadzētu atjaunināt, izmantojot arī darbu, ko paveikusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) saskaņā ar Eiropas Komisijas uzdevumu M/480.

(18) Šīs direktīvas noteikumiem nevajadzētu liegt dalībvalstīm iespēju noteikt stingrākas energoefektivitātes prasības ēkām vai ēku elementiem, ciktāl šādi pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem. Tas nav pretrunā ne šīs direktīvas, ne Direktīvas 2012/27/EK mērķiem, ja šīs prasības zināmos apstākļos var ierobežot tādu ražojumu uzstādīšanu vai izmantošanu, uz ko attiecas citi piemērojamie Savienības saskaņošanas tiesību akti, ar nosacījumu, ka šīm prasībām nevajadzētu radīt nepamatotus šķēršļus tirgū.

(19) Šīs direktīvas mērķus, proti, samazināt vajadzību pēc enerģijas, kas vajadzīga, lai apmierinātu energopieprasījumu ēku tipiskas izmantošanas apstākļos, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis vienas pašas. Šīs direktīvas mērķu sasniegšanu var daudz pārliecinošāk panākt, rīkojoties Savienības līmenī, jo tas garantē saskanību, kopīgi izvirzītus mērķus, izpratni un politisko gribu. Tāpēc Savienība pieņem pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas paredzēts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

---

[1] COM(2016) 51 *final*.

(20) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem [1] dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.

(21) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2010/31/ES,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

[1] OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. pants

Direktīvu 2010/31/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. "ēkas inženiertehniskā sistēma" ir tehnisks aprīkojums, kas nodrošina ēkas vai ēkas daļas telpas apkuri, telpas dzesēšanu, ventilāciju, mājsaimniecības karstā ūdens apgādi, iebūvēto apgaismojumu, ēkas automatizāciju un vadību, elektroenerģijas ražošanu objektā, vai šādu sistēmu kombinācija, ieskaitot tās, kurās izmanto atjaunojamo energoresursu enerģiju;";

1.a) direktīvas 2. pantam pievieno šādu 15.a, 15.b un 20. punktu:

"15.a "apkures sistēma" ir to sastāvdaļu kombinācija, kuras ir vajadzīgas, lai nodrošinātu telpu gaisa kondicionēšanu, kurā temperatūru tiek palielināta";

"15.b "siltumģenerators" ir apkures sistēmas daļa, kas ražo lietderīgu siltumu vienā vai vairākos šādos procesos:
a) kurināmā sadedzināšana, piemēram, boilerī;
b) Džoula efekts elektriskās pretestības apkures sistēmas sildelementos;
c) siltuma uztveršana no apkārtējā gaisa, ventilācijas izplūdes gaisa, ūdens vai zemes siltuma avota(-iem), izmantojot siltuma pumpi;"
20) "izolēta mikrosistēma" ir sistēma, kuras patēriņš 1996. gadā bija mazāks par 500 GWh un kurai nav savienojuma ar citām sistēmām;

2) pēc 2. panta iekļauj 2.a pantu "Ilgtermiņa renovācijas stratēģija":

"2.a pants

1. Dalībvalstis izstrādā ilgtermiņa stratēģiju, lai mobilizētu ieguldījumus gan valsts, gan privāto dzīvojamo ēku un nedzīvojamo ēku fonda renovācijā. Šajā stratēģijā iekļauj:

a) pārskatu pār valsts ēku fondu, balstoties attiecīgā gadījumā uz statistikas izlasi un sagaidāmo atjaunoto ēku īpatsvaru 2020. gadā;

b) rentablu renovācijas pieeju noteikšanu atkarībā no ēku veida un klimatiskās joslas;

c) politikas jomas un pasākumus, lai veicinātu ēku rentablu pilnīgu renovāciju, tostarp pakāpenisku pilnīgu renovāciju;

d) ilgtermiņa perspektīvas, kas privātpersonām, būvniecības nozarei un finanšu iestādēm palīdzētu pieņemt lēmumus par ieguldījumiem;

e) ar pierādījumiem pamatotas aplēses par paredzēto enerģijas ietaupījumu un plašākiem ieguvumiem.

2. Savā ilgtermiņa renovācijas stratēģijā dalībvalstis iekļauj ceļvedi ar pasākumiem, kuru mērķis ir **nodrošināt augstas energoefektivitātes un** dekarbonizēt**u** valsts ēku fondu nolūkā sasniegt 2050. gadam izvirzīto ilgtermiņa mērķi – samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas ES par 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gadu. Ceļvedī būs iekļauti indikatīvi atskaites punkti 2030. un 2050. gadam.

Bez tam ilgtermiņa renovācijas stratēģijā ņem vērā to, ka ir jāsamazina enerģētiskā nabadzība atbilstīgi kritērijiem, ko noteikušas dalībvalstis. [1]

3. Lai palīdzētu pieņemt lēmumus par ieguldījumiem, kā minēts 1. punkta d) apakšpunktā, dalībvalstis apsver iespēju ieviest mehānismus, ar ko:

a) grupē projektus, lai investoriem atvieglotu 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētās renovācijas (atjaunošanas) finansēšanu,

b) samazina ar energoefektivitātes darbībām saistītu apzināto risku, kas rodas investoriem un privātajam sektoram, un

c) izmanto publisko finansējumu, lai tādējādi piesaistītu papildu investīcijas no privātā sektora vai novērstu konkrētas tirgus nepilnības.";

3) direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu:

[1] Atkarībā no diskusijām par Direktīvu [XXXX] par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu varētu pievienot savstarpēju atsauci uz minētās direktīvas 29. pantu. Papildus tam minētās direktīvas 40. vai 41. apsvērumā būtu jāiekļauj skaidrojums, ka enerģētikas politika tiek uzskatīta par iespējamu ieguldījumu enerģētikas nabadzības mazināšanā kopumā, nevis par tās cēloni.

"6. pants

Jaunbūves

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunbūves atbilst minimālajām energoefektivitātes prasībām, kas noteiktas saskaņā ar 4. pantu.";

4) direktīvas 7. panta piekto daļu svītro;

5) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta trešo daļu svītro;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Attiecībā uz jaunām nedzīvojamām ēkām un tām, kurās veic nozīmīgu atjaunošanu, ar noteikumu, ka ēkai ir vairāk nekā 10 stāvvietas un ka gan stāvvietas, gan ēka pieder vienai un tai pašai vienībai, dalībvalstis nodrošina, ka:

a) ja auto stāvvietas atrodas ēkā iekšā un attiecībā uz nozīmīgu atjaunošanu, atjaunošanas pasākumi ietver auto stāvvietas vai ēkas elektroenerģijas infrastruktūru; vai

b) ja auto stāvvietas atrodas fiziski blakus ēkai un attiecībā uz nozīmīgu atjaunošanu, atjaunošanas pasākumi ietver auto stāvvietas;

ir uzstādīts vismaz viens uzlādes punkts Direktīvas 2014/94/ES par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu [1] nozīmē, kurš spēj uzsākt un pārtraukt uzlādi, reaģējot uz cenas signāliem, kopā ar cauruļvadu infrastruktūru, kas ir paredzēta elektrības kabeļiem, lai vēlāk varētu uzstādīt **vismaz** vienu uzlādes punktu elektrotransportlīdzekļiem uz katrām trīs stāvvietām.

[1] OV L 307, 28.10.2014., 1. lpp.

Komisija līdz 2023. gada 1. janvārim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas ēku politikas tvērumu, lai palīdzētu veicināt elektromobilitāti, un vajadzības gadījumā ierosina pasākumus.

Dalībvalstis var nolemt pirmajā daļā minētās prasības nenoteikt vai nepiemērot ēkām, kas ir mazo un vidējo uzņēmumu – saskaņā ar definīciju Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma I sadaļā – īpašumā un lietošanā.

3. Attiecībā uz jaunām dzīvojamām ēkām un tām, kurās veic nozīmīgu atjaunošanu, ar noteikumu, ka ēkai ir vairāk nekā 10 stāvvietas, dalībvalstis nodrošina, ka:

a) ja auto stāvvietas atrodas ēkā iekšā un attiecībā uz nozīmīgu atjaunošanu, atjaunošanas pasākumi ietver auto stāvvietas vai ēkas elektroenerģijas infrastruktūru; vai

b) ja auto stāvvietas atrodas fiziski blakus ēkai un attiecībā uz nozīmīgu atjaunošanu, atjaunošanas pasākumi ietver auto stāvvietas,

ir uzstādīta cauruļvadu infrastruktūra, kas ir paredzēta elektrības kabeļiem, lai vēlāk varētu uzstādīt uzlādes punktus elektrotransportlīdzekļiem katrā stāvvietā.

3.a Šā panta 2. un 3. punktu nepiemēro attiecībā uz ēkām, saistībā ar kurām būvniecības atļaujas pieteikums vai līdzvērtīgs pieteikums ir iesniegts pirms šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētā datuma vai viena gada laikā pēc šī datuma.

3.b Dalībvalstis paredz vienkāršotas atļauju izsniegšanas un apstiprināšanas procedūras, kas ļauj īpašniekiem un īrniekiem ierīkot uzlādes punktus jaunās un esošās dzīvojamās un nedzīvojamās ēkās, neskarot dalībvalstu īpašuma un īres tiesības.

4. Dalībvalstis var nolemt 2. un 3. punktā minētās prasības nenoteikt vai nepiemērot publiskām ēkām, uz kurām jau attiecas Direktīva 2014/94/ES.

4.a Dalībvalstis var nolemt 2. un 3. punktā izklāstītās prasības nepiemērot vai nenoteikt esošām ēkām, ja uzlādes un cauruļvadu uzstādīšanas izmaksas pārsniedz 5 % no nozīmīgās atjaunošanas kopējām izmaksām.

4[…].**b** Dalībvalstis, kuras var pierādīt, ka visu vai dažu 2. un 3. punktā minēto prasību piemērošana radītu būtiskas problēmas izolētas mikrosistēmas darbībai vai kāda tālākā reģiona **LESD 349. panta nozīmē** energosistēmas darbībai un apdraudētu vietējā tīkla stabilitāti, [...] var lūgt Komisijai atkāpi. Attiecīgā dalībvalsts iesniedz visu attiecīgo informāciju Komisijai, kura pirms lēmuma pieņemšanas informē pārējās dalībvalstis. Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.";

c) pantā pievieno šādu 5. un 6. punktu:

"5. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad tiek uzstādīta, nomainīta vai modernizēta ēkas inženiertehniskā sistēma telpu apkurei, gaisa kondicionēšanai vai ūdens sildīšanai, ja vien tas neietekmē ēkas energoefektivitāti, tiek dokumentēta visas sistēmas vai mainītās daļas jaunā energoefektivitāte un dokumentācija tiek nodota ēkas īpašniekam, lai tā būtu pieejama un var tikt izmantota, kad tiek verificēta atbilstība saskaņā ar 1. punktu noteiktajām minimālajām prasībām un kad tiek izdoti energoefektivitātes sertifikāti. Neskarot 12. pantu, dalībvalstis nolemj, vai prasīt jauna energoefektivitātes sertifikāta izdošanu.

6. Komisija līdz 2019. gada 31. decembrim, apspriežoties ar attiecīgo nozaru pārstāvjiem, pieņem brīvprātīgu, vienotu Eiropas Savienības sistēmu, lai vērtētu ēku piemērotību viedajām tehnoloģijām. Sistēmā būs definēts indikators ēku piemērotībai viedajām tehnoloģijām, tiks noteikta metodika tā aprēķināšanai un tiks sniegtas tehniskas norādes par tā efektīvu īstenošanu valstu līmenī saskaņā ar I.a pielikumu. Šo pasākumu pieņem saskaņā ar 26. pantā minēto pārbaudes procedūru. Dalībvalstis var atzīt vai izmantot šo sistēmu, to pielāgojot valsts apstākļiem." Sistēma, ar ko vērtē ēku piemērotību viedajām tehnoloģijām, ēku īpašniekiem un dalībvalstīm ir brīvprātīga. ";

6) direktīvas 10. pantu groza šādi:

d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Dalībvalstis savus finansiālos pasākumus, kas domāti energoefektivitātes uzlabošanai ēku atjaunošanas (renovācijas) gaitā, sasaista ar:

a) atjaunošanā izmantotā aprīkojuma vai materiālu energoefektivitāti. Šajā gadījumā atjaunošanā izmantoto aprīkojumu vai materiālu ir uzstādījis uzstādītājs ar attiecīgu sertifikācijas vai kvalifikācijas līmeni, vai

b) ar uzlabojumu, kas panākts ar šādu atjaunošanu, salīdzinot energoefektivitātes sertifikātus, kas izdoti pirms un pēc atjaunošanas; vai

c) ar rezultātiem no citas attiecīgas, pārredzamas un samērīgas metodes, kas [...] **<u>norāda uz</u>** energoefektivitātes uzlabojumu.";

e) Iekļauj šādu 6.a punktu:

"6.a Ja dalībvalstis izveido EES datubāzi, agregētus un anonimizētus datus, kas atbilst ES un valstu datu aizsardzības prasībām, pēc pieprasījuma dara pieejamus vismaz publiskajām iestādēm statistikas un pētniecības vajadzībām.";

7) direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nosaka pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu to sistēmu pieejamo daļu regulāru inspicēšanu, kuru lietderīgā nominālā jauda telpas apkures mērķim ir vairāk nekā 70 kW, piemēram, siltumģenerators, vadības sistēma un cirkulācijas sūknis(sūkņi), ko izmanto ēku apkurei. Minētās inspicēšanas gaitā novērtē siltumģeneratora efektivitāti un tā lielumu salīdzinājumā ar ēkas apkures vajadzībām. Siltumģeneratora lielums nav jānovērtē atkārtoti, kamēr vien netiek mainīta apkures sistēma vai nemainās ēkas apkures vajadzības.";

b) panta 2., 3., 4. un 5. punktu svītro un aizstāj ar šādu:

"2.a Kā alternatīvu 1. punktam dalībvalstis var izvēlēties pasākumus, lai nodrošinātu, ka lietotājiem tiek sniegts atbilstīgs padoms attiecībā uz siltumģeneratoru nomaiņu, citām izmaiņām apkures sistēmā un alternatīviem risinājumiem, lai novērtētu siltumģeneratora efektivitāti un piemēroto lielumu. Šīs pieejas kopējā ietekme ir līdzvērtīga tai, kas rodas no pasākumiem, kurus veic, ievērojot 1. punktu.

2. Kā alternatīvu 1. punktam dalībvalstis attiecībā uz nedzīvojamām ēkām var noteikt prasības, ar kurām nodrošina, ka tās ir aprīkotas ar ēkas automatizācijas un vadības sistēmām. Šādas sistēmas spēj:

a) pastāvīgi monitorēt, analizēt un **dot iespējas** koriģēt enerģijas izmantošanu;

b) salīdzinoši novērtēt ēkas energoefektivitāti, detektēt ēkas inženiertehnisko sistēmu efektivitātes zudumus, informēt par ēku atbildīgo personu vai ēkas inženiertehnisko sistēmu apsaimniekotāju par energoefektivitātes uzlabošanas iespējām;

c) pieļaut komunikāciju ar pieslēgtajām ēkas inženiertehniskajām sistēmām un citām ierīcēm ēkas iekšienē un būt sadarbspējīgas ar ēkas inženiertehniskajām sistēmām neatkarīgi no autortehnoloģiju, ierīču un ražotāju dažādības.

3. Kā alternatīvu 1. punktam dalībvalstis attiecībā uz dzīvojamām ēkām var noteikt prasības, ar kurām nodrošina, ka tās ir aprīkotas ar:

a) nepārtrauktu elektronisku monitoringa funkciju, kas mēra sistēmu efektivitāti un informē ēkas īpašniekus vai apsaimniekotājus, ja šī efektivitāte ir ievērojami mazinājusies un ja ir vajadzīga sistēmas apkope, un

b) efektīvas vadības funkcijām, kas nodrošina enerģijas optimālu ražošanu, sadali un izmantošanu.";

8) direktīvas 15. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nosaka vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu to gaisa kondicionēšanas sistēmu pieejamo daļu regulāru inspicēšanu, kuru faktiskā nominālā jauda pārsniedz 70 kW. Minētās inspicēšanas gaitā novērtē gaisa kondicionēšanas efektivitāti un lielumu salīdzinājumā ar ēkas dzesēšanas vajadzībām. Lielums nav jānovērtē atkārtoti, kamēr vien netiek mainīta gaisa kondicionēšanas sistēma vai nemainās ēkas dzesēšanas vajadzības.";

b) panta 2., 3., 4. un 5. punktu svītro un aizstāj ar šādu:

"2.a Kā alternatīvu 1. punktam dalībvalstis var izvēlēties pasākumus, lai nodrošinātu padomu sniegšanu lietotājiem par gaisa kondicionēšanas sistēmu nomaiņu, citām izmaiņām gaisa kondicionēšanas sistēmā un alternatīviem risinājumiem, lai novērtētu gaisa kondicionēšanas sistēmas efektivitāti un piemēroto lielumu. Šīs pieejas kopējā ietekme ir līdzvērtīga tai, kas izriet no 1. punktā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Kā alternatīvu 1. punktam dalībvalstis attiecībā uz nedzīvojamām ēkām var noteikt prasības, ar kurām nodrošina, ka tās ir aprīkotas ar ēkas automatizācijas un vadības sistēmām. Šādas sistēmas spēj:

a) pastāvīgi monitorēt, analizēt un koriģēt enerģijas izmantošanu;

b) salīdzinoši novērtēt ēkas energoefektivitāti, detektēt ēkas inženiertehnisko sistēmu efektivitātes zudumus, informēt par ēku atbildīgo personu vai ēkas inženiertehnisko sistēmu apsaimniekotāju par energoefektivitātes uzlabošanas iespējām;

c) pieļaut komunikāciju ar pieslēgtajām ēkas inženiertehniskajām sistēmām un citām ierīcēm ēkas iekšienē un būt sadarbspējīgas ar ēkas inženiertehniskajām sistēmām neatkarīgi no autortehnoloģiju, ierīču un ražotāju dažādības.

3. Kā alternatīvu 1. punktam dalībvalstis attiecībā uz dzīvojamām ēkām var noteikt prasības, ar kurām nodrošina, ka tās ir aprīkotas ar:

a) nepārtrauktu elektronisku monitoringa funkciju, kas mēra sistēmu efektivitāti un informē ēkas īpašniekus vai apsaimniekotājus, ja šī efektivitāte ir ievērojami mazinājusies un ja ir vajadzīga sistēmas apkope, un

b) efektīvas vadības funkcijām, kas nodrošina enerģijas optimālu ražošanu, sadali un izmantošanu.";

9) direktīvas 19. pantā gadskaitli "2017." aizstāj ar "2028." un pievieno šādu teikumu:

"Šajā izvērtēšanā Komisija izskata, kāda loma ir rajonu vai apkaimju pieejām Eiropas ēku politikā, piemēram, saistībā ar vispārējas atjaunošanas shēmām, kas attiecas uz vairākām ēkām telpiskā kontekstā, nevis uz vienu ēku.";

10) direktīvas 20. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis jo īpaši sniedz informāciju ēku īpašniekiem vai īrniekiem par energoefektivitātes sertifikātiem, to nolūku un mērķiem, par izmaksefektīviem veidiem, kā uzlabot attiecīgo ēku energoefektivitāti un, vajadzības gadījumā, par finanšu instrumentiem, kas pieejami attiecīgās ēkas energoefektivitātes uzlabošanai.";

11) direktīvas 23. pantu aizstāj ar šādu:

"23. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 5. un 22. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. un 22. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz 5 gadu laikposmu no XXX [*direktīvas spēkā stāšanās diena*]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. un 22. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu [1].

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 5. un 22. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.";

12) direktīvas 24. un 25. pantu svītro;

12.a) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

[1] OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

"26. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.";

13) pielikumus groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

Direktīvas 2012/27/ES par energoefektivitāti [1] 4. panta noteikumus svītro, izņemot tā pēdējo daļu.

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz XXXX [*ievietot datumu, kas apritēs [ ] **24** mēnešus pēc spēkā stāšanās dienas*] izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

[1] OV L 315, 14.11.2012., 13. lpp.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Direktīvas pielikumus groza šādi:

1. I pielikumu groza šādi:

c) pielikuma 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ēkas energoefektivitāti nosaka, pamatojoties uz aprēķināto vai faktisko enerģijas izmantošanu, un tā atspoguļo tās tipisko energopatēriņu tādām vajadzībām kā apkure, dzesēšana, mājsaimniecības karstā ūdens apgāde, ventilācija un **iebūvētais** apgaismojums **(galvenokārt nedzīvojamā sektorā)**.

Ēkas energoefektivitāti izsaka ar skaitlisku norādi par primārās enerģijas izmantošanu (kWh/(m²/gadā)), gan energoefektivitātes sertifikācijas vajadzībām, gan nolūkā panākt atbilstību minimālajām energoefektivitātes prasībām. Noteikšanai izmantotā metodoloģija ir caurskatāma un atvērta inovācijai.

Dalībvalstis savu nacionālo aprēķina metodi apraksta, ievērojot valstu pielikumus visaptverošajiem standartiem [1], kas izstrādāti saskaņā ar Eiropas Komisijas doto pilnvarojumu M/480 Eiropas Standartizācijas komitejai (*CEN*). Tas nerada prasību ievērot atbilstību minētajiem standartiem. Nacionālo aprēķina metožu aprakstīšana ir brīvprātīga citu standartu valstu pielikumos [2].; ";

---

[1] ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1, un 52018-1.

[2] EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1, EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2 , EN 15316-4-3 , EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 un EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 un ISO/EN 52022-1.

d) pielikuma 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Telpas apkurei, telpas dzesēšanai, mājsaimniecības karstā ūdens apgādei un piemērotai ventilācijai nepieciešamo enerģiju aprēķina tā, lai nodrošinātu dalībvalstu noteiktu veselības un komforta minimālo līmeni.

Primārās enerģijas aprēķina pamatā ir katra energonesēja primārās enerģijas vai svēruma faktors, kā pamatā var būt valsts, reģionālās vai vietējās gada svērtās vidējās vērtības vai cita specifiskāka informāciju, kas darīta pieejama par atsevišķu centralizētu sistēmu.

Primārās enerģijas vai svēruma faktorus nosaka dalībvalstis. […] Primārās enerģijas faktoros ņem vērā atjaunojamo enerģiju […] attiecībā uz enerģiju, kas piegādāta caur energonesēju.

Dalībvalstis var izvēlēties noteikt papildu skaitliskus rādītājus – kopējās, neatjaunojamās un atjaunojamās primārās enerģijas izlietojumu un radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas izteiktas kilogramos CO2 ekvivalenta uz kvadrātmetru gadā.";

e) pielikuma 4. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"4. Ņem vērā šādu aspektu pozitīvo ietekmi:";

2. II pielikumu groza šādi:

f) pielikuma 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes vai iestādes, kurām kompetentās iestādes ir deleģējušas atbildību par neatkarīgās kontroles sistēmas īstenošanu, nejaušas izlases veidā atlasa sertifikātus no visiem gadā izdotajiem energoefektivitātes sertifikātiem, un tos verificē. Atlasīto sertifikātu skaits ir pietiekams, lai nodrošinātu statistiski nozīmīgu rezultātu.";

g) pievieno šādu 3. punktu:

"3. Kad kāda datubāze tiek papildināta ar informāciju, valstu iestādēm uzraudzības un verifikācijas nolūkā ir iespēja identificēt informācijas papildinātāju.";

3. pievieno šādu Ia pielikumu:

"Ia pielikums

Vienota vispārēja sistēma, ar ko vērtē ēku piemērotību viedajām tehnoloģijām

1. Indikators ēku piemērotībai viedajām tehnoloģijām, proti, indikators, kas raksturo ēku spējas attiecībā uz to darbību, uzraudzību un pārvaldību, mijiedarbību ar lietotājiem, automatizācijas un vadības sistēmu un inženiertehnisko sistēmu pieprasījumreakciju un sadarbspēju, sniedz sintezētu un jēgpilnu informāciju ēku iespējamiem īpašniekiem un īrniekiem.

2. Metode, lai noteiktu indikatoru ēku piemērotībai viedajām tehnoloģijām, ļauj izmaksefektīvi un uzticami aprēķināt indikatoru ēku piemērotībai viedajām tehnoloģijām, to veicot vienkāršā veidā un pēc iespējas vairāk balstoties uz jau pieejamiem datiem. Ar minēto metodi nodrošina tehnoloģijas un piegādātāja neitralitāti, un tajā ņem vērā Eiropas standartus, it īpaši attiecībā uz sadarbspēju, un tā atbilst Eiropas un valstu privātuma un datu aizsardzības noteikumiem.

3. Kārtība sistēmas efektīvai īstenošanai nerada negatīvu ietekmi uz esošajām valsts energoefektivitātes sertifikācijas sistēmām, un tā balstās uz saistītām iniciatīvām valstu līmenī.".